

Razstava slovenskega časopisja - zrcalo slovenske kulture

Velik zemljevid načitanosti Slovenije

bo obiskovalec novinarske razstave na ljubljanskem velesejmu na nazoren način pokazal, koliko čitajo Slovenci v posameznih okrajih. Dvignjene ploške plastičnega zemljevida bodo ponazorile, kolikšen delež vsega lanskega prometa časopisov odpade na posamezne okraje. Čim večji je bil ta delež preračunan na število prebivalstva, tem višje leže ploskve okrajev in obratno. Na postavljenih stebričkih bo lahko vsak obiskovalec primerjal, koliko so Slovenci v posameznih okrajih prečitali izvodov dnevnikov, kmečkih listov, ostalih tednikov in revij ter mladinskih mesečnikov. Beli valji bodo ponazorili, koliko papirja so porabili v okrajih. Drug večji zemljevid s plastično dvignjenimi ploskvami Kranjske, Primorske, Stajerske, Koroske, Prekmurja in Beneške Slovenije bo spet predočil, koliko so Slovenci v teh razkošenih pokrajinah bivše monarhije prispevali k skupnemu napredku naše kulture. Ogromen globus se bo vrtel sredi paviljona in zabaval obiskovalce s svojimi zanimivostmi.

20.000 podlistkov

Debele knjige povesti, črtic, novel in romanov, bogato knjižnico bi imel doma vsak Slovenec, če bi porazdelili med nje neizmerno dragoceno gradivo lepe besede, ki so jo vložili v liste pod črto naši pisatelji. Saj so starejši dnevniki poslali v času svojega izhajanja skoro 20.000 podlistkov med čitatelje. Na časopisni razstavi na velesejmu od 1. do 12. septembra boste sledili nazornemu prikazu vsega notranjega življenja naših velikih dnevnikov od najstarejših časov do danes, ko so vrgli povprečno eno milijardo strani med čitatelje. Spoznali boste, v kako težkih razmerah so morali orati trdo ledino slovenskega časopisja vrli možje v 70 do 90 letih minulega stoletja. Sledili boste razveseljivemu razvoju slovenskih listov po ljubljanskem potresu in v prvih desetih letih pred vojno. Po padcu med vojno vas bo presenetil mogočen dvig listov v svobodi in spoznali boste dragocene dobrine, ki jih prinaša prosto izživljanje človeku. Saj je kratka doba 18 let po vojni prispevala 80% k celokupni izgradnji slovenskih dnevnikov!

Najmodernejši stroj „Intertype“

že stoji na velesejmu. Prišel je ves nov s parnikom čez veliko lužo, da bo iz svojega zverženega železnega in jeklenega drobovja vlival vrsto za vrsto v stolpiče najmlajšega dnevnika »Ljubljanske novice 1937«, ki ga bodo izdajali novinarji ves čas velesejskega vrvenja. Presenečeni in navdušeni boste odhajali z razstave, ko boste lahko svobodno z vseh strani sledili ustvarjanju časopisa, ki mu z veliko

naglico polni strani takšen ameriški železni hrust. Občudovanje bo vzbujala iznajdba stavnega stroja, ki z železno roko neustrahovano posega po vlihih vrsticah ter črko za črko po čudovito zarezanem valju znova razdeljuje v kanale velikih štramb medinaste abecede. Saj postavijo te vrste stavni stroji v kratkem času velike praznične številke naših dnevnikov, delo, ki bi ga moralo v prejšnjem stoletju, ko te iznajdbe še ni bilo, opravljati 40 do 50 ročnih stavcev.

V živalskem vrtu v Hamburgu se sloni počutijo kot da ne bi bili ujeti

Najlažje kovine

V neki tovarni v Manchesteru v Angliji so iz kovinskega magnezija dobili neko novo zlitino, elektron, ki je skoro polovico lažja kot aluminij. Ker morajo vsi magnezijevo rudo upoštevati iz Amerike, Nemčije in grškega otočja, si Angleži silno prizadevajo, da bi mogli pridobivati kovinski magnezij tudi iz dolemita, katerega imajo ogromne količine doma. Iz samega dolemita so zgrajene londonska vladna poslopja. — Nova kovina bo brez dvoma izpodrinila aluminij pri izdelovanju letal, ker letalstvo teži za čim večjo nosilnostjo in hitrostjo.

Največje možgane je imel ruski romanopisec Turgenjev, njegova lobanja meri namreč 2.030 cm³. Za njim pride francoski pesnik in pisec znanih basni La Fontaine s 1950 cm³, nato pa slavni glasbenik Beethoven s 1750 cm³ in nazadnje zloglasni nemški državnik Bismarck s 1695 cm³.

Prava kava iz ječmena

Pravo kavo iz ječmena je dobil neki učenjak, ki se peča z vonjem, ga lovi, tehta in preiskuje njegove lastnosti. Tako je spoznal, da je pravi okus kave v njenem vonju, ki se pri praženju kave v veliki množini zgubi in poslabša kavin okus. Zato je izdelal za praženje kave posebno napravo iz dveh valjastih zaprtih posod, ki sta zvezani med seboj s cevko. V eno posodo je dal surovo kavo, v drugo pa zmel ječmen ter kavo začel pražiti; kavin vonj je odhajal po cevki v drugo posodo, kjer ga je zmel ječmen vsrkaval in bil tako prepojen in nasičen z njim, da je pijača iz tega ječmena imela močnejši okus po kavi kot pijača iz prave kave. Strokovnjaki v pokušanju kave so zatrjevali, da boljše kave še nikdar niso pili.

Angleška „beda“

Ker prihaja vsako leto k nam vedno več Angležev in ker imajo Angleži svoja podjetja po vsem svetu, splošno mislimo, da so na Angleškem sami bogataši. Naslednji podatki pa nam povedo, da je Anglija taka kot vse države, da je samo malo številno pravih bogatašev, večina prebivalstva pa se peha in se mora zadovoljevati z bolj skromnim zaslužkom, ki pa vendar še daleč presega naše razmere.

Samo en odstotek vsega prebivalstva v Angliji, ali približno pol milijona ljudi, ima letnih dohodkov več kot 200.000 din, s katerimi si lahko privoščijo vse mogoče udobnosti in razkošje.

Dva milijona je takih, ki imajo 100.000 do 200.000 in žive razmeroma še dokaj udobno: služkinjo, telefon, avto, prijetno stanovanje v boljšem delu mesta in prijazno vilo kje na deželi ali ob morju. Deset milijonov ali 20 odstotkov jih zasluži 50.000 do 100.000 letno. Živeti morajo že nekoliko skromneje in v slabših predelih mesta.

Jedro Anglije, 30 milijonov ali 6 odstotkov, pa zasluži 25.000 do 50.000 na leto. Med temi so delovodje, razni delavci-strokovnjaki, pisarji, tajniki itd., ki imajo sicer še dokaj udobne hišice ali stanovanja za svojo družino, vendar brez vsakega razkošja.

Nazadnje pride 15 odstotkov prebivalstva, ki imajo manj kot 25.000 letnih dohodkov.

Kljub temu pa ostane Anglija še nadalje najbogatejša država na svetu, saj menda nikjer nima toliko ljudi, 85 odstotkov, tako dobrih zaslužkov. Pri takih razmerah bi res ne smeli imeti niti enega siromaka.

O lepem vedenju

V različnih delih sveta imajo ljudje različne navade in različne »zakonike« lepega vedenja, mode, lepote itd. Kar se nam zdi lepo in oličano, bo v Indiji ali v Afriki ali na Japonskem povzročilo smeh in zaničevanje in narobe. Posebno se razlikujejo od ostalih naše navade oličanega vedenja pri jedi.

Če si povabljen na kosilo v Indiji, moraš kročnik po jedi lepo polizati, drugače goštelje strahovito užalijo, ker mislijo, da ti ni dosti za njihovo hrano. Vsako jed moraš zahtevati vsaj dvakrat ali trikrat in sicer z močnim glasom, jo hvaliti na vse pretege in se zadovoljno trepljati po trebuhu. Jesti moraš toliko časa, da omagaš. »Bania«, razred prodajalcev in manjših trgovcev, imajo stalno navado, da si pred kosilom privežejo čez pas droben trak iz pavole in jedo toliko časa, da trak počši, znamenje, da je sedaj dosti. Nato takoj nehajo zesti.

Ogromno število telefonov

Samo v Londonu imajo 650.000 avtomatičnih in 450.000 prvih in 1.396.000 drugih. V enem samem letu, od lani do letos, so postavili 250.000 telefonov na novo; sedaj pa mislijo vpeljati še posebne telefone za hitro pomoč ob priliki kakega ognja, roparskega napada, prometne nesreče itd. Tako je nekdo zaslisal v sosedni sobi svojega razkošnega stanovanja neki šum, poklical z novo napravo pomoč, brez glasu, samo določeno številko je zavrtel, pa je že bila čez 3 minute policija pri njem in prišla vlomila.

Janez ni bil poseben junak v računstvu. Pa ti dobi v šoli za nalogo: Če konj, ki preteče v pol drugi minuti 2 km, tekmuje s konjem, ki preteče isto razdaljo v dveh minutah, za koliko bi bila konja vsaksebi po 4 km, če obdržita oba svojo navadno hitrost?

Nekaj časa je Janez grizel svoj peresnik in napanjal možgane, potem pa je zapisal: »Obžalujem, da se ne morem ukvarjati s to nalogo, ker mi starši ne prestano prepovedujejo imeti opravka s konjskimi dirkami v kakršnikoli obliki!«

Pogledal je še enkrat in pristavil: »Kaj vam manjka. Ali je doktor bolan?«

»Mr. Utterson,« je dejal mož, »tu se nekaj ne ujema!«

»Sedite. Tu je čaša vina za vas!« je rekel odvetnik. »Potem si pa vzemite časa in mi natančno pripovedujte, česa želite od mene.«

»Saj poznate doktorjevo navado, gospod,« je odvrnil Poole, »kako se vedno zapira. No lepo, spet se je zaprl v delovno sobo in to mi ne ugaja, gospod. Rad bi na mestu umrl, če bi mi ugajalo. Mr. Utterson, gospod, mene je strah!«

»No, no moj dobri mož,« je pristavil odvetnik, »govorite zdaj malo jasneje, česa se bojite?«

»Ze približno teden dni sem v neprestanem strahu,« je odvrnil Poole in trdovratno prešlih vprašanje, »ne morem tega več prenašati!«

Moževa zunanost je jasno potrjevala njegove besede. Njegovo vedenje bi dalo sklepati na najhujše. Razen v tistem trenutku, ko je prvič govoril odvetniku o svoji bojazni, ga ni niti enkrat pogledal v obraz. Sedel je na stolu, držal kozarec vina na kolenih, ne da bi se ga dotaknil ter strmel v kot.

»Ne morem nič več prenašati!« je ponavljal.

»Zberite se,« je dejal odvetnik. »Razumem, Poole, da imate važne razloge. Vidim, da mora biti tu nekaj nad vse gnilo. Poskusite mi vendar pojasniti, zakaj gre.«

Angleški poslanik na Kitajskem, sir Knathbull Huggess, ki so ga Japonci z letala težko ranili

Jesenski velesejem

Izložbene eigarete Vardar in Drina bodo od 1. do 12. septembra na razpolago po navadni prodajni ceni samo v trafiki na velesejmu v Ljubljani.

Na parobrodih Jadranske plovidbe in Dubrovačke plovidbe velja popust tako, da se s karto nižjega razreda vozite v višjem razredu, na parobrodih Zetske plovidbe pa velja 50% popust. Te ugodnosti se morete poslužiti že od 20. avgusta do 12. septembra, za povratek pa od 1. do 20. septembra.

V teku enodnevnega obiska na ljubljanskem velesejmu od 1. do 12. septembra boste komaj površno mogli pregledati vse novosti in zanimivosti. Zato si namesto desetdinarske vstopnice za enkratni obisk nabavite raje velesejsko legitimacijo, ki stane samo 25 din, pa omogoča 12 dnevni in 12 večernih, skupaj torej 24 obiskov velesejma.

Važno za zunanje obiskovalce jesenskega ljubljanskega velesejma. Če si pri postajni blagajni nabavite za ceno 2 din rumeno železniško legitimacijo ter celo vozno karto do Ljubljane in potem pri prihodu na velesejem daste rumeno železniško izkaznico potrditi, se z isto vozno karto lahko zastonj povrnete domov. Ta vozna olajšava bo v veljavi za potovanje v Ljubljano od 27. avgusta do 12. septembra, za povratek pa od 1. do 17. septembra.

Na razstavi Zveze gospodinj na Velesejmu paviljon »K« pod naslovom »Materi za otrokac« bo podan tudi kazipot mamicam, ko vpisujejo svoje otroke v šolo. Tedaj se začne za starše in otroke novo razdobje. Ta doba zahteva posebne paznje tako glede prehrane kot oblačila. Razstava bo zanimiva za odrasle in deco.

Radio

Podroben program ljubljanske in vseh evropskih postaj dobite v najboljšem in največjem ilustriranem tedniku »Radio Ljubljana«, ki stane mesečno samo deset dinarjev.

Programi Radio Ljubljana

Torek, 31. avgusta: 19 Odločki iz oper (plošče) — 12.45 Vreme, poročila — 13.00 Cas, spored, obvestila — 13.15 Koncert Radijskega orkestra — 14.00 Vreme, borza — 19.00 Cas, vreme, poročila, spored, obvestila — 19.30 Nac. ura: Vas in mesto v naši narodni glashi (Anton Dobronič, komponist, Zagreb) — 19.50 Deset minut zabave — 20.10 Ribništvo v dravski banovini (g. Alojzij Sulgaj) — 20.55 Večer operetne glasbe. Sodeluje gđc. Jelka Iglitševa in Radijski orkester — 22.00 Cas, vreme, poročila, spored — 22.15 Za ples (plošče).

Drugi programi

Torek, 31. avgusta: Belgrad: 19.50 Plošče — Zagreb: 20.00 Klarinet — 20.30 Tamburice — 21.00 Pihala — Dunaj: 19.30 Igra — 21.15 Vojaški spomini — Budimpešta: 19.30 Orkestralni koncert — 21.00 Komična opera »Dva skopuha« — 22.10 Ciganska glasba — 23.10 Jazz — Trst-Milan: 17.15 Pianino — 21.00 Igra — Rim-Bari: 21.00 Opera »Liberia« — Praga: 19.05 Prenos iz Solnograda: opera »Carobna piščal« — Varšava: 20.00 Laska in plesna glasba — Königsberg: 20.10 Lortzingova opera »Orožar« — Bratislava: 19.00 Rudarska godba — Lipsko: 19.10 Sasko narodno življenje. — Köln: 20.10 Serenadni koncert — Frankfurt: 20.10 Vesela operna glasba — Strassburg: 19.05 Solnograd-Bukarešta: 20.30 Moderna simfonična glasba.

»Kipci iz pristne slonove kosti, ki ste mi jih zadnjič prodali, nikakor niso iz pristne slonove kosti!«

»Ni mogoče! Razen seveda, če je imel slon umetne zobe.«

»Mislim, da gre za goljufivo igro,« je hripavo dejal Poole.

»Goljufivo igro!« je vzkliknil odvetnik, precej prestrašeno in zaradi tega na tem, da se razjezi. »Kaj se pravi goljufiva igra, kaj mislite, mož?«

»Ne upam si vam povedati, gospod,« se je glasil odgovor, »toda prosim, pojdite z menoj in pogledajte sami!«

Edini odgovor mr. Uttersona je bil v tem, da je vstal ter pograbil klobuk in plašč. Z začudenjem je opazil močno olajšanje, ki ga je bilo mogoče prepoznati na hišnikovem obrazu. Ni se malo čudil, da je bilo vino še vedno nedotaknjeno, ko je Poole postavil čašo na mizo, da bi šel za njim.

Bila je viharna, mrzla noč v marcu, kakor se spodobi za ta letni čas. Bledi mesec, se je zdelo, da leži na oblakih, kakor da ga je prevrgel sunek vetra. Nagle krpe oblakov so se vleklo pod njim, kakor prosojna tenciča. Veter je oteževal govorjenje in gnal kri v obraz. Mr. Uttersonu se je zdelo, da ni tega dela Londona še nikdar videl tako zapuščenega. Iz dna duše si je želel, da bi bilo drugače, zakaj še nikdar v življenju ni tako živo čutil željo, da bi ostal v ozkem stiku s svojim bližnjim. Naj se je še tako bojeval sam v sebi, srce mu ni moglo premagati težeče slutnje o nesreči.

Cez trg, do katerega sta vprav prišla, je besnel veter, ki je vrtinčil prah in tenka drevesa po vrtovih so z vejami bičala omrežja.

R. L. Stevenson:

13

Skrivnost dr. Jekylla

»Tako, zdaj si torej prišel na to?« je menil Utterson. »Ker je to tako, bova stopila na dvorišče in si ogledala okna. Da ti priznam resnico: zelo sem v skrbeh zaradi ubogega Jekylla in celo tedaj, kadar sva še zunaj hiše, se mi zdi, da bi mu bližina prijatelja prav dobro storila.«

Dvorišče je bilo hladno, malo zatohlo in ga je že polnil somrak, čeprav je na nebu stopila še sončni zahod. Srednje izmed treh oken je bilo napol odprto. Tik za oknom je Utterson zagledal doktorja Jekylla, ki je sedel tam in z neskončno žalostnim izrazom srkal zrak, kakor obupan ujetnik.

»Halo, Jekyll!« je poklical Utterson, »upam, da ti je že bolje!«

»Zelo sem bolan, Utterson,« je odvrnil zdravnik žalostno, »zelo bolan. Hvala Bogu, ne bo več dolgo trajalo.«

»Preveč poseđaš po sobi,« je odvrnil odvetnik. »Moral bi priti ven in malo razgibati svojo kri, kakor mr. Enfield in jaz. To je moj bratranec — mr. Enfield — doktor Jekyll. Torej pridi, vzemi klobuk, pa naglo z nama na sprehod.«

»Tako si dober. Saj bi tako rad to storil, toda ne, ne, ne, to je docela nemogoče. Ne upam si. Res, iskreno sem vesel, da te vidim. To mi povzroča zelo veliko veselje. Povabil bi tebe in mr. Enfielda, da prideta k meni,

toda ta prostor res ni primeren za obiske.«

Odvetnik je menil dobrodušno:

»No lepo. Najboljše, kar morava potem storiti, je, da ostaneva tu in se od tu razgovarjava s tabo.«

»Prav to sem si prej hotel dovoliti, da bi predlagal,« je odvrnil doktor v nasmehu.

Toda komaj so bile te besede iz ust, ko je že zamrl smehljaj na njegovem obličju in se umaknil tako grozotni bojazni ter obupu, da je gospodoma spodaj zmrznila kri po žilah. Gledala sta to samo trenutek, zakaj zdravnik je silovito zaloputnil okno, toda ta kratki pogled je zadostoval. Obrnila sta se in brez besede zapustila dvorišče.

V globokem molku sta šla čez stransko cesto, toda šele, ko sta prišla v naslednjo ulico, kjer je celo ob nedeljah vladalo živahno življenje, se je upal mr. Utterson okreniti in pogledati spremljevalca.

Oba sta bila bleda in vsakdo od njiju je bral v očeh drugega isto grozo.

»Bog odpusti nam, Bog odpusti nam!« je govoril mr. Utterson.

Toda mr. Enfield je samo resno sklonil glavo ter molče šel dalje.

OSMO POGlavJE

Zadnja noč

Mr. Utterson je sedel nekega večera po jedi ob kaminu, ko ga je presenetil Poolejev obisk.

»Sveta nebesa, Poole, kaj je pa vas pripeljalo sem!«